

ἀλλὰ ἀντιπολιτεύμενοι είναι καὶ οἱ ἔξης τριακοντακτὸν παροντες μὲν ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ μὴ ἐρχόμενοι εἰς τὴν Βουλὴν, πριν πολιτεύμενοι ἐπίστης είναι καὶ οἱ ἔξης συραγγαστοῦ, ἀλλὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἀπόντες, καὶ ἐφίνετο ζητεῖσα στεφάνους καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ καταψηφίσαται, ἀντιπολιτεύμενοις, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις τακτικῶς ἀπόντας τοιούτους, καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ρχατεύεται; φίλους, ἡθέλαμεν νὰ εἴχαμεν ὑπὸ τὴν διάθεσίν μας ὅλη τὰ λιθάρια τῶν ὄδῶν τοῦ δήμου νὰ τὴν πετροβολήσωμεν αὐτὴν τὴν γελοίαν ἀντιπολιτεύσιν καὶ νὰ προσέλθωμεν μετ' εὐλαβείας νὰ στεφανώσωμεν τὴν μετὰ μοναδικοῦ θάρρους κακούργου σαν κατὰ τοῦ λαοῦ συμπολιτευσιν.

Τί ἡδύνατο νὰ ἀντείη δ. κ. Ρηγόπουλος εἰς τὴν τόσας ἀληθείας κρύπτουσαν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως: «**Ἄν δολος οις βουλευαὶ παρῆσαν, θὰ κατεψηφίζοντο οἱ φόροις;**» Ο κ. Ρηγόπουλος ὡς βουλευτὴς ἀντιπολιτεύμενος ἔπειρε νὰ πάρῃ τὸ καπέλο του καὶ νὰ φύγῃ ντροπια- σμένος.

‘**Ἄλλ’ ο κ. Ρηγόπουλος ὡς πολίτης καὶ ὡς δημοκρατικῶν μάλιστα φρονγυμάτων πολίτης πολλὰ ἡδύνατο νὰ εἴπῃ τῷ Βασιλεῖ:**

«Λοιπόν, Μεγαλειότατε, φρονεῖτε καὶ σεῖς ἔκεινο τὸ ὄποιον εἰς βουλευτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δ. κ. Ζηνόπουλος, ἀν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, διτὶ κατὰ τοῦ νόμου τούτου, τοῦ φορολογικοῦ, ὑπάρχει πλειονόφηρία ἐν τῇ Βουλῇ καὶ παμψήφια ἐν τῷ ἔθνει. Όστε, κατὰ τὴν πεποίθησιν σας, διατηρεῖτε κυβέρνησιν μετεοψηφούσαν ἐν τῇ Βουλῇ. Η πεποίθησις αὐτὴ ἐπάγεται, Μεγαλειότατε, ἐν καθήκον. Όταν μία κυβέρνησις μειοψήφια ἐν τῇ Βουλῇ, οὔτε παρατείται οὔτε διάλυσιν παρὰ τοῦ Στέμματος ζητεῖ, κατὰ διὸ μόνον περιστάσεις ὁ τόπος δύναται νῦν ἀπαλλαγὴ αὐτῆς.» Η δ. Βασιλεὺς τὴν ἀπομέμπει ἢ ὁ τόπος ἐπαναστατεῖ. Βεβαίως, Μεγαλειότατε, δ. τι μιτεῖτε, δ. τι δὲν θέλετε, εἶναι ἡ ἐπανάστασις. ‘**Άλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναστάσεως οὐδὲν ἄλλο μέσον ἔχεται ἢ τὴν ἐνάσκισιν τῶν βασιλικῶν σας δικαιωμάτων καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς θέσεώς σας.** Διὰ τὸ νομίζετε Βασιλεύετεν Ἐλλάδι, Μεγαλειότατε; Διὰ νὰ προλαμβάνητε τοιάύτας συγκρούσεις. Διὰ τοῦτο συνταγματικῶς λέγεσθε ἀρμοστής καὶ τελειωτὴς τοῦ πολιτεύματος. Δὲν πιστεύω νὰ φρονήτε διτὶ τὸ τυφλῶς ὑπογράφειν διατάγματα ὑπουργῶν ὑπευθύνων ἀποτελεῖ τὸ βασιλικὸν σας σύνολον. ‘**Άντι τούτου, οὐδέποτε οἱ λαοὶ θὰ ὑπεβάλλοντο εἰς τόσας γρηγορικάς θυσίας διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως**» Ή οὐτανάστασις τοῦ Βασιλέως: «Οστε, Μεγαλειότατε, δὲν ἀπῆσαν οἱ ἀντιπολιτεύμενοι κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φύρων, ἀπῆν ὅμως βεβαίως καὶ ἡ **Μεγαλειότης Σάς.**»

Καὶ δῆμος θὰ ἔμενεν ἀναπολόγητος δ. κ. Ρηγόπουλος ὡς βουλευτὴς ἀντιπολιτεύμενος εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, οὕτω θὰ ἔμενεν καὶ ὁ βασιλεὺς ἀναπολόγητος ἀπέναντι τοῦ Ρηγοπούλου ὡς ἀπλοῦ πολίτου.

Καὶ ἡδη τὰ ζητήματα τίθενται ἀπλούστατα. ‘**Έχουμεν ἀντιπολιτεύτιν ἔνοχον, σύμφωνα μὲ τὰ πράγματα καὶ μὲ τὰ λόγια τὰ βασιλικά**’ ἀλλὰ ἔχομεν καὶ βασιλείαν ἔνοχον, σύμφωνα πάλιν μὲ τὰ πράγματα καὶ μὲ τὰ λόγια τὰ βασιλικά. Η βασιλεία διατηροῦσα κυβέρνησιν μειοψηφούσαν, κατὰ τὴν πεποίθησιν της, νοθεύει τὸ κοινοθύλευτικὸν πολιτεύμα καὶ λαβάδει θέσιν ἔχθρικὴν ἀπέναντι τῆς Βουλῆς. Καὶ ἀν ἔχῃ ἐλαφράν δικαιολογίαν ἀπέναντι τῆς Βουλῆς ὡς βουλῆς, διὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ἔχει οὐδεμίαν δικαιολογίαν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους εἰς δ. ἐπιβάλλεις ὡς τυραννίαν τὴν μειοψηφίαν, καὶ τὴν ἐπιβάλλει οὕτω

αὕτη ἐφωράθη, θέλουσα νὰ γεννήσῃ καὶ παρ’ ἡμῖν σκληρὰ κοινωνικὰ ζητήματα, φορολογούσα κατὰ τάξεις καὶ συμφέροντα, καταθλίζουσα τὴν ἐργασίαν καὶ ἀφίνουσα τὰ κεφάλαια ἀσύδοτα.

‘**Έχουμεν λοιπὸν ἀντιπολιτεύσιν ἔνοχον, κυβέρνησιν ἔνοχον, βασιλείαν ἔνοχον.**

Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ ἀν καὶ ὁ λαός, μὴ ἐκπληρών ἐκεῖνο διπερ ὁφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ, ἵνε καὶ αὐτὸς συνένοχος καὶ αξιος κατὰ πάντα τῆς τύχης του.

Καλεσάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λέγεται, διτὶ δ. Βασιλεὺς ἀν καὶ ὑπέγραψε τὸ διάταγμα τοῦ διοικημοῦ τοῦ κ. Σκουλουδῆ, μετὰ τὸ γεννηθὲν σκάνδαλον, θ. ἀρνηθῆ νὰ δώτῃ εἰς τὸν νέον ἐν Ισπανίᾳ πρέσβυτον τὰ λεγόμενα διαπιστευτήρια πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Αλφόνσον.

Μεταξὺ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Πανεπιστημίου νοστιμωτάτη διεξάγεται πάλη. Ο κ. Λουμπάρδος—τὸ ἀστρικόν του τῷχει—εἴτε ὅμιλον εἴτε πράττων τὰ κοινὰ νὰ γεννῷ πάντοτε σκάνδαλα· ἀλλ’ ἐν τῇ περιστάσει ταύτη πολὺ φοβούμεθα μήπως ἔχει τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἕαυτον. Εἰς δῆλα τὸ ἀναφεύντα ζητήματα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, δ. κ. Λουμπάρδος φαίνεται μᾶλλον ἀποκεντρωτήκος η συγκεντρωτικός, μᾶλλον ἀποκρούων ἔξουσίαν η ἐπιζητῶν αὐτήν. Εἰς τὰς σχολὰς ἀναθέτει τὴν ἐκλογὴν κριτῶν χάριν διαγωνισμού· αὐταῖς πάλιν ἀρνοῦνται. Διατέλεσαν δὲν ἐννοοῦμεν ήμεις τούλαχιστον. Περιμενόμεν δὲ τὸν Αἰδρα νὰ μᾶς δώσῃ νὰ ἐννοήσωμεν.

Χαριέστατος διάλογος ἀντηλλάγη μεταξὺ ἐνός πολίτου καὶ ἐνός καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, διὰ τὸ ζητήμα ἀκριβῶς αὐτὸν τῆς ἀρνήσεως τῶν σχολῶν τοῦ νὰ διορίσουν κριτὰς διὰ τὸν διαγωνισμόν.

— Φαίνεται, λέγει ὁ πολίτης, διτὶ ἔχω ἀπ’ τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι σοφοί.

— Καὶ μήπως, ἀπαντᾷ δ. Καθηγητής, ὑπάρχουν μέτα;

Αἱ προφητεῖαι τοῦ Μη Χάρεσαι διὰ τοὺς Θεσσαλικοὺς σιδηροδρόμους ἤρξαντο παγγατοποιούμεναι. Φωνὴν ρηγνύει ἐναντίον αὐτῶν η Παλιγγενεσία, διότι λέγει ἀντὶ νὰ διέρχηται ἡ γραμμὴ διὰ τοῦ χωρίου, διέρχεται δι’ ἐρήμων. «Οταν τοιάυται ἐπιχειρήσεις ἀνάλαμβάνωνται ἔβραΐκα, τὰ ἀποτελέσματα δὲν μποροῦν νὰ ἴνε παρὰ τοικύτα, δηλαδὴ ἔβραιοισουλιές. Εἰς τὸν κ. Μαυρογορδάτον σκηφέρει νὰ κατασκευάσῃ ὅπον τὸ δυνατὸν φθηνότερον, διότι τὸ περισσεύον μπαίνει σ’ τὴν τσέπην του. Ο δὲ κ. Ψαράς δὲν εἶναι ἔκεινος, δοτεῖς θὰ τὸν ἔξελέγεται, ἀν ἔβαλε καλὸν ὑλικὸν η ἀν περνᾶ ἀπὸ κέντρα πληθυσμοῦ. Οἱ σιδηρόδρομοι λοιπὸν θὰ γίνουν ἔβραιϊκοι.

Ο κ. Λάριπος Κορομηλᾶς ὥρκίσθη ὡς στρατιώτης· κατὰ συνέπειαν ἡ ἔδρα τοῦ Διεύθυντοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου γηρεύει.

Θάνατος ἐκ αηρούγματος. Ο ἀποθανόντας ὑπὸ τοῦ ἀρχιψύλαικος ἐν ταῖς φυλακαῖς Κόκλα ἡτο χωρικὸς ἐκ Λευκείας, φυλακισμένος μαζὶ μὲ τὰ δύο του τὰ παιδιά ἐπὶ ζωκλοπῆ ὁ δυστυχῆς ἡτο κρυολογημένος ἀπό τινων ἡμέρων· δὲν ἦθελε δὲ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον διότι εἶχε μαζὶ τὰ παιδιά του καὶ δὲν ἔννοοῦσε νὰ τὰ χωρισθῇ. Τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ὁ Παρνασσός ἔστειλεν Ἱεροκήρυκα ὁ λοχίας λοιπὸν διὰ γαστουκιῶν καὶ ξιφουλκήσεων ἔβιε τὸν ταλαίπωρον ἀσθενῆ νὰ ἀκρασθῇ εἰς τὴν αὐλὴν τὸ Κύρυγμα μ' ἐκεῖνο τὸ ψῆφος· μὲ τὴν κακοριζικὴν τῆς ἡμέρας ἔκεινης· ὁ δυστυχῆς χωρικὸς ὑπήκουος· ὁ ἀθερόφορος ἀπεσταλμένος τοῦ Παρνασσοῦ ἐκήρυττε δύο ὥρας δλοκλήρους· σταυρούσε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κελλὶ του ὁ χωρικὸς ἔπεσεν εἰς δεινὴν ἀγωνίαν· καὶ ἐντὸς ἐξ ὥρῶν ἔξεπνευσε. Τί ἔκαμεν εἰς ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Καρίδης, ἀφοῦ τοῦ τὰ ἐμηνύταμεν καὶ τοῦ τὰ ἔγραψαμεν; Κοροϊδεύσαμεθα;

Πρῶτο μηδενιστικὸν κρούσμα. Τῆς προάλλαις εἰς νέος παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Σκουζέ, τὸν γέροντα τραπεζῆτιν, φέρων μίαν ἐπιστολὴν προεργομένην ἐξ ἑταῖρίας μηδενιστῶν καὶ προσκλητῶν τὸν Σκουζέν νὰ μοιράσουν μαζὶ τὰ χρήματά του ἀλλως ἡπειρείτο. Ο κ. Σκουζές δὲν ἔχειται διόλου τὸ κρύο φλέγμα του.

— Μάλιστα, τοῦ λέγει, ἀλλὰ νὰ πᾶμε εἰς τὸ ταμεῖον. Ο νέος φαίνεται ἀπειρος καὶ βλακές δέχεται εἰσέργονται καὶ οἱ δύο εἰς ἄμαξαν, καὶ ὁ τραπεζῆτης ὀδηγεῖ τὸν μηδενιστὴν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, καὶ ἡ Εἰσαγγελία εἰς τοῦ Κόκλα, ὃπου βεβαίως θὰ λογαριάζῃ ὡκύμην πόσα τοῦ ἀπήκουν ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ Σκουζέ.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δητάρχων τῆς πόλεως Πατρῶν συγκαταλέγεται καὶ ὁ κ. Αριστομένης Κοντογούρης, νῦν βουλευτής, θεωρεῖται δὲ καὶ ἡ ἐπιτυχία του σχεδόν ἀσφαλής.

Μ' ὅλας τὰς ἐκ Καρυοπούλου μακροσκελεῖς ἐν τῷ Αἰώνιῳ δημοσιεύθεσας ἀνταποκρίσεις περὶ γενικοῦ καὶ ἐπιτυχεστάτου! δαμαλισμοῦ πάντων ἀνεξαρέτως τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Κραπίας, δυστυχῶς ἔχομεν δλῶς ἀντιθέτους πληροφορίας ἐκ Κοροπῆς καθ' ὅτι ἡ εὐλογία πρωσθέτει νέα κρούσματα καθ' ἐκάστην ἀναβιβάζομενα ἡδην εἰς πλειονά τῶν 13, ἀρκετοὶ δ' ἀριθμοῦνται καὶ οἱ ἀποδιώσατες. Ἐπιμένως οἱ πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Κραπίας ἐπικινοὶ τοῦ Αἰώνος ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι καὶ αἱ πληροφορίαι του ἀνακριθεῖς προτρέπομεν δθεν τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀποσοβήσεως τῆς εὐλογίας ἐκ τοῦ ἐπιστριμοτέρου καὶ πλησιεστέρου δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Ο ἐντόπιος ἵστρος ἐκ Κοροπῆς φοβηθεὶς τὴν εὐλογίαν ἐγκατέλειψε τὴν Κοροπήν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Καρυόπουλον, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, δούλαις παραμάναις!

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἄρθρον: **Ἀγαστέα μέσος τὴν μάντη μαξα.** Ο μοδὸς συλληφθεὶς ὡς ὑποπτος ἐπιστάτης τῆς Δεσποίνης Ζωγράφου εἰς τὸ κτήμα Χασάν ἀπελύθη δι' ἀθωατικοῦ βουλεύματος. Συγχρόνως ὅμως διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ ἔντιμος κ. ἀνακριτής ἐπαυσε καὶ πάστα περιττέων ἀνάκρουσιν. Οὕτω τελειώνει ἡ συχα, ἡσυχα ἡ φλογερὰ αὐτὴ ληστοτραχία πρὸς δόξαν τῆς ἀνακρισεως καὶ ἀποθέωσιν τοῦ ρωμαϊκοῦ ρυχατοῦ.

ΠΑΛΙΝ

ΤΑ ΣΚΟΥΛΟΥΓΔΙΑ

"Οσοι ἐπίστευσαν ὅτι ἀληθῶς θὰ ἀνεγίνωσκον σήμερον συμπεράσματα ἡμέτερα καὶ ἴδιας μας σκέψεις ἐπὶ τῶν Σκουλούδιων, τὴν ἐπαθαν. Θὰ τὸ πιστεύσητε; Ός καὶ αὐτὸς ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου μας εἶνε ζένος! Τὸν χρεωστούμεν εἰς τὴν νωπὴν ιστορίαν τοῦ πρώην ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις συνδρίσαντος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Ἐπισκοπικὰ ἀπεκάλεσαν τόπε τὸ ἀξιομνημόνευτα ἔκεινα πράγματα· ἀπλοὶ ἡμεῖς ἀντιγραφεῖς ὠνομάσαμεν τὰ σημερινὰ Σκουλούδια. 'Αλλ' ἀν ἀντεποιήημεν ἔσηντον ἐφεύρεσιν, δὲν σκοπεύμεν καὶ νὰ τὴν οικειοποιηθῶμεν. Θὰ παραδώσωμεν αὐτὴν προθύμως ἀσπιλον καὶ ἀμύλυντον, ὡς καὶ πράγματι εἴνε, εἰς τὸν νόμιμον κληρονόμον, τὸ δεύτερον εἰδίκὸν δικαστήριον, χωρὶς νὰ προβάλωμεν τὴν ἐλαχίστην ἀξίωσιν. Ὅποσχόμεθα μάλιστα νὰ κρατήσωμεν ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ νὰ παραδώσωμεν αὐτὰ in extenso εἰς τὴν ἀπληστὸν περιέργειάν σας. Ολίγην ὑπομονὴν, φίλοι ἀναγνῶσται.

Εἰδικὸν δικαστήριο! Οιον κακόχον ὄνομα! Ἀλλὰ μὴ πταιόμεν ἡμεῖς; Μήπως ἡμεῖς τὸ ἐφεύρισκομεν; Τὸ ζητεῖ φύρο-φύρο ὁ πρωθυπουργός μας, καὶ τοῦ τὸ διδει ὁ νόμος, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἀπὸ τώρα καὶ ἀλλο κακόχον, ὅτι ὁ Νόμος τὸν παραδίδει εἰς αὐτό. Ἀφοῦ ἀπαξέ ἐξωμολογήθημεν τὴν ἀμαρτίαν μας καὶ ἔθεσαμεν κατὰ μέρος τὴν ἐντροπήν, δὲν σᾶς κρύπτουμεν πλέον, ὅτι ὡς τὰ χθεσινα, ὡς ὁ τίτλος, οὕτω καὶ τὰ σημερινὰ μας εἴνε ζένα. Είνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ἴδιοκτήτης ἀνήκει εἰς δλοὺς μας, ἢ μᾶλλον, ὅτι δλοὶ μας, ὅσοι ἔχουμεν γοῦν καὶ δὲν εἴμεθα πρωθυπουργοί, ἀνήκουμεν εἰς αὐτὸν διότι εἴνε ὁ Νόμος· ἀλλ' εἴνε πάντοτε ἴδιοκτήτης, καὶ αὐτὸς, ὅχι ἡμεῖς, ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν δόξαν τῆς ἐφεύρεσεως.

Παρεθέσαμεν χθὲς ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, διπερ ὁρίζει ρητῶς, ὅτι βουλευτὴς διοριζόμενος εἰς ἐμμισθῶν ὑπηρεσίαν πανει ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων. Ἡλίου δὲ φαεινότερον ἀπεδείξαμεν, ἢ μᾶλλον, συγγράμμην, ἐσυνειθίσαμεν βλέπετε εἰς τὴν ἀντιποίστων, ἀπέδειξεν ὁ Νόμος τοῦ 1853, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία εἴτε ἐν Παρισίοις, εἴτε ἐν Λογδίνῳ εἴτε καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ εἴνε θέσις ἐμμισθίος. Ο κ. Σκουλούδης διωρίσθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ κ. Σκουλούδης ὅτε διωρίζετο ἡτο βουλευτὴς· διορισθεὶς δὲ ἐπαυσεν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων. Η θέσις του ἐν τῇ βουλῇ ἔμεινε κενή, καὶ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου δεὶς ἀλλη λ φύσει μὴ ἀνέγομεν τὸ κενόν, ἀπαλτεῖ ἀμέσως γένεν